

Idazlana hobetzen: Mendizaletasuna

3. mailako ikasle batek idatzitako idazlana aurkeztuko dizugu. Nahiz eta bere garaian C1 mailako azterketa gainditu zuen, badu zer hobetua eta horregatik ekarri dugu tarte honetara.

Mendizaletasuna-Idazlana irakurgai

Hementxe duzu ikasleak idatzitako jatorrizko testua:

MENDIZALETASUNA

Mendizaletasunak, hitzak berak dion bezala, mendian ibiltzeko zaletasuna, gogoia, grina, ohitura... adierazten du.

Badirudi azken urte hauetan mendizaletasuna (joera hau) geroz eta gehiago zabaltzen ari dela, edo beste era batera esanda, geroz eta jende gehiagok daukala mendira joateko ohitura.

Mendizaletasuna aztertzeko momentuan bi mendizaletasun mota bereiztuko ditut; lehenengoari behe-mendizaletasuna deituko diot eta bigarrenari aldiz goi-mendizaletasuna.

Behe-mendizaletasuna:

Bada jende asko, eguna pasatzera, pixka bat ibiltzera eta antzeko ekintza lasaiak burutzera mendira joaten dena. Honi nik, behe-mendizaletasun izena eman diot.

Mendira ibilalditxo bat egitera joaten bagara, sarritan ikusiko ditugu eguzki printzen azpian deskantsatzen dauden familiak, hiria utzi eta mendira lasaitasun bila joandako bikoteak e.a.

Gehienetan behe-mendizaletasun honen helburu nagusia lasaitasuna da, hiriko bizimoduaren estresaz pixka bat aldentzea; eta normalean asteburu edo jaiegunetan praktikatzen da hau.

Behe-mendizaletasunerako ez da aurreprestakuntza fisikorik behar, mendirako zenbait gauza (bazkaria, toailak, ura) prestatzea besterik ez da behar.

Aldiz, mendizaletasun honen arazo larriena kutsadura da. Arestian esan dudana bezala jende asko joaten da mendira egun pasa beraien otordu eta guzti; eta hauetako jende askok uzten ditu eguneko zakarrak mendian botata, honen ondorioz kutsadura sortzen delarik.

Kutsaduraz gain suteak ere sortu izan dira jendearen ajolagabekeriak.

Goi-mendizaletasuna:

Goi-mendizaletasun bezala izendatu ditut Himalaiara, Pirineoetara, Andeetara eta antzeko mendi garai eta arriskutsuetara egindako bidai edo txangoak.

Goi-mendizaletasun eta behe-mendizaletasunaren artean desberdintasun ugari daude eta horietako bat diruarena da. Askok ere garestia goa da goimendizaletasuna (lehenengoa) praktikatzeko, izan ere, bidaiak eta prestakuntzek ikaragarri garestitzen baitute berau.

Beste desberdintasun bat prestakuntzarena da, behe-mendizaletasunean ez bezala, goi-mendizaletasunean aurreprestakuntza fisiko eta psikiko gogorrak behar dira, esaterako, Himalaia bezain arriskutsuak diren mendietako gertaerei aurre egin ahal izateko. Honekin lotuta dagoen beste desberdintasun bat arriskuarena da, goi-mendizaleek eskalatzerakoan e.a. etengabe arriskutzen baitute beraien burua.

Nire ustez mendizaletasuna orokorrean oso kirol edo aktibitate polita da, eta edonor bultzatuko nuke bi mendizaletasun hauetakoren bat praktikatzera

Idazlana hobetzen

Esan bezala, C1 mailako idazlan-eredua duzu hau. Eredua aztertuta, aztertzaileak sumatu dituen gorabeherak azpimarratu eta hobetzeko bidea jarriko dugu. Aztertutako idazlanak zenbait molde makur ageri ditu. Gure asmoa ez da denei buruzko oharra egitea, baizik eta, bakar batera mugatuz, eraginkor izatea. Oraingoan, idazlana itsusitzen duen arazo bati helduko diogu: behin eta berriz erabiltzen ditu idazleak mendizaletasuna, goi-mendizaletasuna, behe-mendizaletasuna hitzak. Konponbidea: sinonimoak erabiltzea eta, sobera daudenean, hitz horiek kentzea.

Beltzez ageri diren esaldiak hobetzen saia zaitez, beste era batera eman ez. Guk idatzitako proposamenak ere eskura dituzu.

MENDIZALETASUNA

Mendizaletasunak, hitzak berak dion bezala, mendian ibiltzeko zaletasuna, gogoia, grina, ohitura... adierazten du.

Badirudi azken urte hauetan **mendizaletasuna** _____ geroz eta gehiago zabaltzen ari dela, edo beste era batera esanda, geroz eta jende gehiagok daukala mendira joateko ohitura.

Mendizaletasuna _____ **aztertze**ko momentuan _____ **bi** **mendizaletasun mota** _____ bereiztuko ditut; lehenengoari behe-mendizaletasuna deituko diot eta bigarrenari aldiz goi-mendizaletasuna.

Behe-mendizaletasuna:

Bada jende asko, eguna pasatzera, pixka bat ibiltzera eta antzeko ekintza lasaiak burutzera mendira joaten dena. Honi nik, behe-mendizaletasun izena eman diot.

Mendira ibilalditxo bat egitera joaten bagara, sarritan ikusiko ditugu eguzki printzen azpian deskantsatzen dauden familiak, hiria utzi eta mendira lasaitasun bila joandako bikoteak e.a.

Gehienetan behe-mendizaletasun honen helburu nagusia lasaitasuna da _____, hiriko bizimoduaren estresaz pixka bat aldentzea; eta normalean asteburu edo jaiegunetan praktikatzen da hau.

Behe-mendizaletasunerako _____ ez da aurreprestakuntza fisikorik behar, mendirako zenbait gauza (bazkaria, toailak, ura) prestatzea besterik ez da behar.

Aldiz, mendizaletasun honen arazo larriena kutsadura da _____. Arestian esan dudan bezala jende asko joaten da mendira egun pasa beraien otordu eta guzti; eta hauetako jende askok uzten ditu eguneko zakarrak mendian botata, honen ondorioz kutsadura sortzen delarik. Kutsaduraz gain suteak ere sortu izan dira jendearen ajolagabekeriaz.

Goi-mendizaletasuna:

Goi-mendizaletasun bezala _____ izendatu ditut Himalaiara, Pirineoetara, Andeetara eta antzeko mendi garai eta arriskutsuetara egindako bidai edo txangoak.

Goi-mendizaletasun eta behe-mendizaletasunaren artean desberdintasun ugari daude eta horietako bat diruarena da. Askoz ere garestiagoa da **goimendizaletasuna** _____ praktikatzeko, izan ere, bidaiek eta prestakuntzek ikaragarri garestitzen baitute berau.

Beste desberdintasun bat prestakuntzarena da, **behe-mendizaletasunean** _____ ez bezala, **goi-mendizaletasunean aurreprestakuntza fisiko eta psikiko gogorrek behar dira** _____

_____, esaterako, Himalaia bezain arriskutsuak diren mendietako gertaerei aurre egin ahal izateko. Honekin lotuta dagoen beste desberdintasun bat arriskuarena da, goi-mendizaletasun eskalatzerakoan e.a. etengabe arriskutzen baitute beraien burua.

Nire ustez **mendizaletasuna** _____ orokorrean oso kirol edo aktibitate polita da, eta edonor bultzatuko nuke bi mendizaletasun hauetakoren bat praktikatzea.

Ereantzuna

MENDIZALETASUNA

Mendizaletasunak, hitzak berak dion bezala, mendian ibiltzeko zaletasuna, gogo, grina, ohitura... adierazten du.

Badirudi azken urte hauetan **mendizaletasuna (joera hau)** geroz eta gehiago zabaltzen ari dela, edo beste era batera esanda, geroz eta jende gehiagok daukala mendira joateko ohitura.

Mendizaletasuna (Eskuartean dugun gaia) aztertzeke momentuan (aztertzean) bi mendizaletasun mota (bi mota) bereiztuko ditut; lehenengoari behe-mendizaletasuna deituko diot eta bigarrenari aldiz goi-mendizaletasuna.

Behe-mendizaletasuna:

Bada jende asko, eguna pasatzera, pixka bat ibiltzera eta antzeko ekintza lasaiak burutzera mendira joaten dena. Honi nik, behe-mendizaletasun izena eman diot.

Mendira ibilalditxo bat egitera joaten bagara, sarritan ikusiko ditugu eguzki printzen azpian deskantsatzen dauden familiak, hiria utzi eta mendira lasaitasun bila joandako bikoteak e.a.

Gehienetan behe-mendizaletasun honen helburu nagusia lasaitasuna da (Gehienetan, helburu nagusia lasaitasuna da), hiriko bizimoduaren estresaz pixka bat aldentzea; eta normalean asteburu edo jaiegunetan praktikatzeko da hau.

Behe-mendizaletasunerako (Gainera,) ez da aurreprestakuntza fisikorik behar, mendirako zenbait gauza (bazkaria, toailak, ura) prestatzea besterik ez da behar.

Aldiz, mendizaletasun honen arazo larriena kutsadura da (Aldiz, arazo larriena kutsadura da). Arestian esan dudak bezala jende asko joaten da mendira egun pasa beraiei otordu eta guzti; eta hauetako jende askok uzten ditu eguneko zakarrak mendian botata, honen ondorioz kutsadura sortzen delarik.

Kutsaduraz gain suteak ere sortu izan dira jendearen axolagabekeriak

Goi-mendizaletasuna:

Goi-mendizaletasun bezala (Horrela) izendatu ditut Himalaiara, Pirineoetara, Andeetara eta antzeko mendi garai eta arriskutsuetara egindako bidai edo txangoak.

Goi-mendizaletasun eta behe-mendizaletasunaren artean desberdintasun ugari daude eta horietako bat diruarena da. Askok ere garestiagoa da **goimendizaletasuna (lehenengoa)** praktikatzeko, izan ere, bidaiak eta prestakuntzek ikaragarri garestitzen baitute berau.

Beste desberdintasun bat prestakuntzarena da, **behe-mendizaletasunean (bigarreanean)** ez bezala, **goi-mendizaletasunean aurreprestakuntza fisiko eta psikiko gogorak behar dira (aurreprestakuntza fisiko eta psikiko gogorak behar dira)**, esaterako, Himalaia bezain arriskutsuak diren mendietako gertaerei aurre egin ahal izateko. Honekin lotuta dagoen beste desberdintasun bat arriskuarena da, goi-mendizaleek eskalatzerakoan e.a. etengabe arriskatzeko baitute beraiei burua.

Nire ustez **mendizaletasuna (mendirako grina)** orokorrean oso kirol edo aktibitate polita da, eta edonor bultzatuko nuke bi mendizaletasun hauetakoren bat praktikatzera.